

Povezanost anksioznosti majki i njihovih zabrinutosti za djetetov razvoj

Vrsta: Diplomski | Broj strana: 58 | Nivo: Filozofski fakultet

SAŽETAK

Istraživanje se bavi roditeljskim zabrinutostima kao metodom procjene djetetova razvojnog statusa, i povezanošću roditeljskih zabrinutosti sa stupnjem roditeljske anksioznosti kao stanja i kao osobine ličnosti. Provedeno je na skupini od 76 majki, čija djeca pohađaju dječje vrtiće u Zagrebu. Primijenjeni su «Upitnik roditeljskih procjena dječjeg razvojnog statusa» – PEDS, «Upitnik anksioznosti kao stanja i osobine ličnosti» – STAI i upitnik za ispitivanje sociodemografskih varijabli konstruiran za potrebe ovog istraživanja. Rezultatima je utvrđeno da 44.7% majki nema zabrinutosti za razvoj svoje djece, 25% ima samo neznčajne zabrinutosti, a 30.3% ima jednu ili više značajnih zabrinutosti. Majke koje imaju zabrinutosti u većini slučajeva imaju samo jednu zabrinutost, najviše su zabrinute za ponašanje svog djeteta, u vrlo se malom broju obraćaju za pomoć stručnjacima u vezi sa svojim zabrinutostima, te unatoč zabrinutostima procjenjuju da se njihovo dijete razvija uglavnom kao i druga djeca, a o razvoju djece zaključuju u najvećoj mjeri na temelju vlastitog iskustva i usporedbe s drugom djecom. Dobiveno je i da, iako postoji trend da roditelji koji imaju zabrinutosti izražavaju i više stupnjeve anksioznosti, razlika nije statistički značajna, i to za sva područja zabrinutosti osim za područje ponašanja djeteta, tako da samo roditelji koji su zabrinuti za ponašanje svog djeteta postižu više razine anksioznosti kao stanja i osobine ličnosti.

KLJUČNE RIJEČI:

procjena razvoja, roditeljske zabrinutosti, predškolska djeca, roditeljska anksioznost

1

SADRŽAJ

1. UVOD.....	4	1.1. 1.2. 1.3. 1.4.
Razvoj.....	4	Procjena
razvoja.....	6	Roditeljske zabrinutosti kao metoda procjene
djetetova razvoja.....	11	Činitelji koji utječu na roditeljske
zabrinutosti.....	13	2. CILJEVI I
PROBLEMI.....	20	2.1. 2.2.
Problemi.....	20	
Hipoteza.....	20	
3. METODA.....	21	3.1.
Instrumenti.....	21	razvojnog statusa»
(PEDS).....	21	3.1.2. «Upitnik anksioznosti kao stanja i osobine ličnosti»
(STAI).....	24	3.2. 3.3.
Sudionici.....	26	
Postupak.....	28	3.1.1. «Upitnik roditeljskih procjena
dječjeg		
4. REZULTATI I RASPRAVA.....	29	4.1. 4.2. Rezultati dobiveni
primjenom «Upitnika roditeljskih procjena dječjeg razvojnog statusa» (PEDS).....	29	
Anksioznost majki i njihove zabrinutosti za razvoj djeteta.....	41	
2		
5. KRITIČKI OSVRT.....	47	6.
ZAKLJUČAK.....	49	7.
LITERATURA.....	50	8.
PRILOZI.....	53	

3

1. UVOD

1.1. RAZVOJ

Još od začetaka razvojne psihologije, kroz znanstvena mišljenja o razvoju protežu se tri osnovna problema: uro eno nasuprot naučenom, kontinuitet nasuprot diskontinuitetu i normativni nasuprot idiografskom razvoju (Vasta i sur., 1998.). a) Prvi od njih se bavi pitanjem u kojoj su mjeri ponašanje i razvoj rezultat uro enih i bioloških, odnosno okolinskih, iskustvenih i odgojnih činitelja. Danas većina istraživača zastupa neki oblik interakcionističkog gledišta, gdje se podjednaka važnost pridaje objema vrstama činitelja, te samoaktivitetu pojedinca. Ta tri razvojna procesa svojim me udjelovanjem omogućuju razvoju da bude plastičan, fleksibilan; da je različitim metodama intervencije moguće djelovati na njegov tijek; te da je pojedinac sam u najvećoj mjeri tvorac svog vlastitog razvoja (Perlmutter i Hall, 1985.). b) Drugi se problem odnosi na gledišta o tome odvija li se razvoj kontinuirano, stabilno i tako da se nove vještine i znanja postupno nadodaju razmjerno istom brzinom i kombiniraju se u sve složenije sposobnosti; ili se pak tijekom razvoja izmjenjuju razdoblja sporijih i bržih promjena, koje su relativno nezavisne jedne od drugih i koje proizlaze iz procesa fiziološkog sazrijevanja odre enih tjelesnih i mozgovnih struktura. Ta dilema još uvijek stoji nerazriješana iako se psiholozi većinom slažu da se neki razvojni procesi mogu bolje opisati jednim, a neki drugi drugim modelom razvoja. c) Treći se problem odnosi na usmjerenost istraživanja na normativni razvoj, odnosno identificiranje i opisivanje tijeka normalnog razvoja korak po korak; ili pak na idiografski razvoj, odnosno ispitivanje razvoja i utjecaja koji djeluju na taj razvoj kod jednog pojedinog djeteta. Psiholozi se za jedan od ta dva modela odlučuju s obzirom na cilj svog istraživanja, pa će tako u situacijama kad ispituju opće zakonitosti razvoja, ili utvr uju norme za pojedine aspekte razvoja u pojedinoj dobi, primjenjivati normativni pristup; dok će idiografski biti češći u kliničkoj praksi gdje se nastoji utvrditi razvojni status pojedinog djeteta.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com